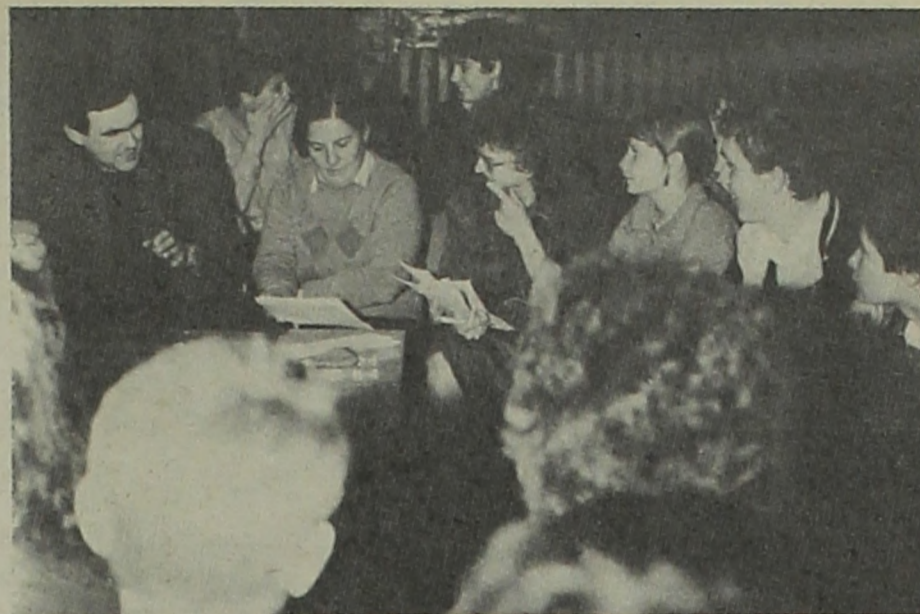

KMV KRÓNIKA

NÉPZENEI VERSENY TEMERINBEN

Értékel a zsűri

Tíz benevező versenyműsorát hallgattuk meg. A leltár: 3 hangszerzőlista, 5 énekes, 1 együttes. Az összbemutató: középszint, kiugró személyiségekkel.

A személyiség nagy követelménye és nagy szó, ha ez kihallatszik valakinek a muzsikájából. Megléte kiváló minősítést jelent. Az ehhez kapcsolódó technikai tudás és stílusismeret objektív és szubjektív feltételek függvénye. A szubjektív tényező – az akarat, a lelkesedés nem hiányzik. Az objektív feltételekkel van baj: nincs lehetőség eredeti, nem reprodukció alapuló népzene hallgatására, tanulmányozására, gyűjtésére, ha van is, hiányzik ennek értő feldolgozása. Kivételek, persze, akadnak.

De lássuk csak sorjában, fellépési sorrendben. TÓTH KATALIN – ének (közgazdasági-kereskedelmi középiskola, Zenta)

Tiszta, szép hangú előadó, kár, hogy iskolásan, a szöveg-ritmusadallam adta természetes szabályoknak nem engedve énekelt.

LAJKÓ FÉLIX – hegedű (zeneiskola, Szabadka)

Nagyfokú átéltség, belső erő, személyiségből fakadó muzsika, kevés technikai akadállyal, pontatlansággal. A hallgató számára kerek, egész élmény. Előadása nagyon közel járt az eredeti gyimesi hangzáshoz. Kár, hogy a zsűri nem ajándékozhatott egy erdélyi gyűjtőutat. Félixnek arra lenne szüksége, hogy az élő, eleven muzsika színeit is elsajátítsa.

FARKAS B. MÓNIKA – ének (gimnázium, Zenta)

Magas és mély regisztere nem kiegyensúlyozott, hiányzott az élményszerű előadás, sokat kell még gyakorolnia.

BORSÓDI ÁRPÁD – citera (gimnázium, Topolya), KELEMEN ZSOLT kíséretével

Jól citeráznak a fiúk, de jobb lett

volna, ha pl. alföldi dallamokkal álltak volna ki. Széki muzsikát dolgoztak föl, vonós muzsikát ültettek át citerára, s ez nagyon faramucin hangzott: zakatolt, sok volt a ritmuskiesség, összhatásában nem volt hiteles.

SZÁLÁS TÍMEA – ének (gimnázium, Becse)

Lassan rátalál hangjára, megnyerő, magabiztos, ugyanakkor szerény kiállású. Akkor lesz igazi, ha egyéniségére is rátalál.

VÖRÖS IMRE – tárogató, klarinét (mezőgazdasági középiskola, Topolya)

Március 28-án, a temerini Szirmai Károly Műkedvelő Színi Társulat közreműködésével megtartottuk a középiskolások népzenei vetélkedőjét. A bírálóbizottság (Bodor Anikó, Fábri Béla és Dudás Anikó) a díjakat rangsorolás nélkül osztotta ki.

A jászberényi népzenei táborban való részvételt LUKÁCS IMRE nyerte. LAJKÓ FÉLIX kapta a Rubicon könyvkiadó ajándékát, Lengyel László festményét. SZÁLÁS TÍMEÁT és FEKETE KORNÉLIÁT a Nyelvművelő Egyesület Szatmárnémetibe (Erdély) viszi június 7-én egy népdalversenyre.

A Hungarológiai Intézet könyvcsoomagját az újvidéki citera-ének együttes veszi át a KMV április 21-i gálaműsorán, amelyen a díjazottak versenyműsorukat is bemutatják.

Örülhetünk, hogy valaki egyáltalán a kezébe veszi és meg tudja szólaltatni ezeket a hangszereket. Sokat kell még tanulnia, fejlődnie, jót tennie számára egy továbbképző tanfolyam.

FEKETE KORNÉLIA – ének (gimnázium, Szabadka)

Erős torokhangú, magabiztos megjelenésű énekes, intonálása nem pontos, néhol modoros, meg kellene próbálnia a halkán éneklést is. Szlavóniai dalokat adott elő, máskor jobb dalválasztást várunk el tőle.

LUKÁCS IMRE – kaval (Temerin)
Kialakult személyiség, kiváló stílusismeret, hiteles előadásmód jellemezte a moldvai összeállítást, a nagyobb gyakorlat talán meghozza az apróbb technikai gubancok feloldását, a könnyebb fúvást.

KEREKES ZSUZSANNA – ének (gimnázium, Szabadka)

Nagyon szépen kezdte az aldunai székely dalsokrot, aztán kifulladt.

VARGA BÉLA, HERBUT LÁSZLÓ, MÁRTON MÁTYÁS, HABRAM HU-

Lukács Imre

Szálás Timea

Lajkó Félix

Vörös Imre

Az újvidéki együttes

tása volt, melyre a verseny szünetében került sor. A November 18-a Középiskola könyvtára melletti helyiségben bensőséges légkörben, albumok, képek, írásos dokumentumok segítségével nyerhettünk újabb betekintést Kosztolányi Dezső életútjába, csodálatos művészi világába. Az emlékszobát **VARGA LAKATOS Gizella** magyar szakos tanárnő és **Pavao BEŠLIĆ**, az iskola igazgatója nyitotta meg.

Az idei Kosztolányi-verseny egyébként még egy újdonsággal gazdagodott: a versenyzők Kosztolányi-díszoklevelet kaptak.

Végül engedtessek meg, hogy néhány szót szóljunk a Képes Ifjúság és a KMV kapcsolatáról. Lapunk és a vetélkedő az elmúlt években, évtizedekben annyira összenőtt, hogy egyik a másik nélkül aligha képzelhető el. Ha a hatalom e „szíami ikerséget” szét merésznélne fűrészelni, magyarul: ha az egyiket bármilyen oknál fogva megsemmisítené, ezzel gátlástalan merényletet követne el a magyar kultúra és művészet, a fiatalság, az eszmék és gondolatok szabad keringése ellen.

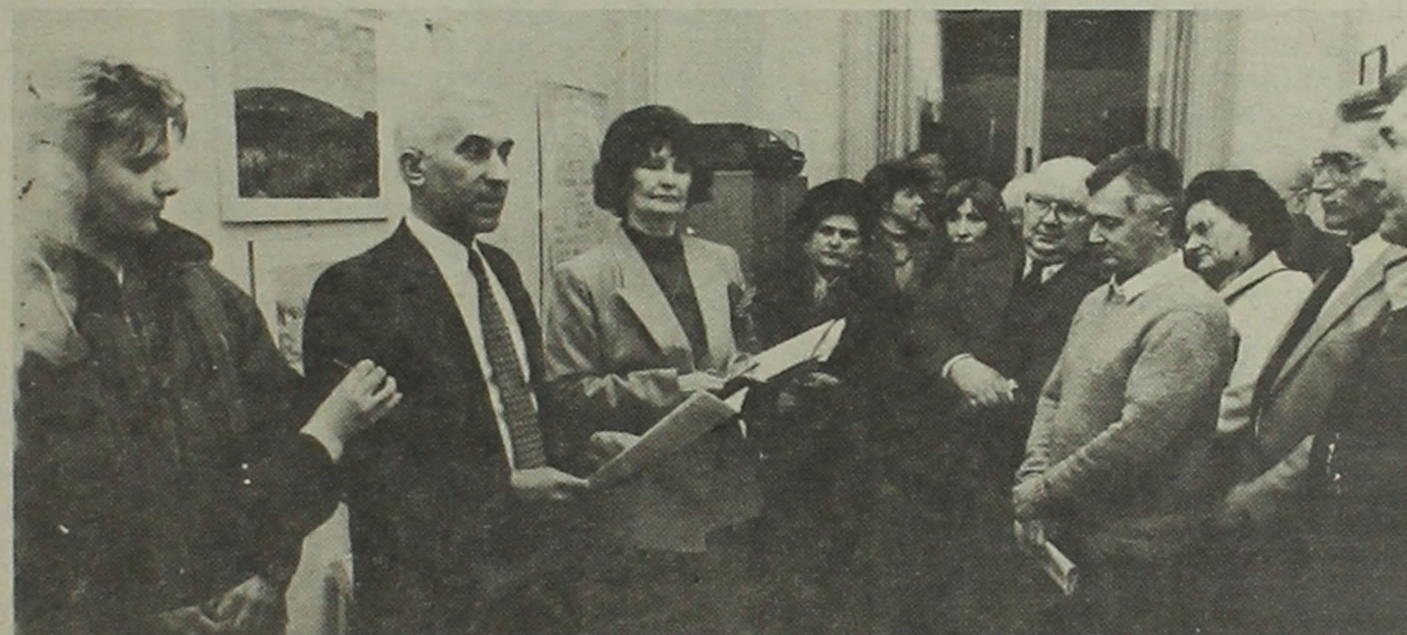
Visz'lát a szabadkai színművészeti vetélkedőn és a becsei döntőn!

Zoran ŠEĆEROV

Fotó: **DUDÁS Szabolcs**

A bírálóbizottság tagjai (balról jobbra): Krekity Olga, Karna Margit és Lantos Erzsébet

A Kosztolányi-emlékszoba megnyitóján

A KMV ÚJVIDÉKI KÖRZETI VERSENYEINEK MÚLTJA ÉS JELENE

Ünnepelve tekintsünk vissza a Középiskolások Művészeti Vetélkedőjének a 25 éves múltjába. Az újvidéki körzeti irodalmi versenyek első szervezője a Moša Pijade Gimnázium önképzőköre volt – Fehér Teréz, Vince Erzsébet, majd Pásztor László tanárok vezetésével. A temerini középiskolások egyszer fogadták vendégül a résztvevőket.

Önképzőkörömmel mintegy 18 éve, folyamatosan szervezem az újvidéki elődöntőt. Közben csak iskolánk neve változott: voltunk Óvónőképző, Pedagógiai Akadémia, Pedagógiai Középiskola, majd Svetozar Marković Pedagógiai Szakközépiskola, végül Svetozar Marković Gimnázium letünk. Mivel másfél évtizede tanítok az Április 7-e Egészségügyi Középiskolában is, így két iskolám szakköre többször együtt töltötte be a szervező szerepét.

Kezdetben a Pedagógiai Középiskolában tartottuk meg a vetélkedőt. Csakhamar azonban számunkra szűknek bizonyult ez a tér, s ezért kiléptünk a tanintézmény falai közül. Rendezvényeink színhelye a Petőfi Sándor Művelődési Ház, az Ifjúsági Tribün, majd két ízben az Újvidéki Színház volt. Minden verseny előtt meghívót küldtünk több szerkesztőségnek és értelmiségünk képviselőinek. Plakáttal és az egyes lapokban publikált cikkeinkkel, írásainkkal is népszerűsítettük a középiskolások találkozóját. Minden alkalommal igyekeztünk ünnepélyes keretet adni az újvidéki zónaversenynek. A bevezető műsorban önképzőkörünk irodalmi összeállítással lépett fel: emlékezve egy-egy íróra, költőre; illetve méltatva az anyanyelv értékét és érzékeltetve annak varázsát. Számunkra ez a szó ünnepe volt és az ifjú tollforgatók érvényesülési lehetősége. Mindig háromtagú bírálóbizottság jelölte ki a beszédművészeti és irodalmi selejtezőink legjobbait, akik a VMNYE, a Forum Könyvkiadó, valamint a Magyar Szó és más lapok könyvjutalmában részesültek.

Az újvidéki körzeti döntőkön iskolánk tanulói kívül felléptek a Moša Pijade Gimnázium, az Április 7-e Egészségügyi Középiskola; majd a Mihajlo Pupin Villamosági Iskolaközpont, a Jovan Jovanović Zmaj, a Karlócai Gimnázium és a temerini Május 25-e Szakközépiskola versenyzői is. Ez a mezőny valóban erős volt. A temerini középiskolások is néhány esztendőn át sikeresen szerepeltek Újvidéken, majd Becsén – Csorba Béla, később Bozsóki Ilona magyartanárok által. Két évvel ezelőtt a Karlócai Gimnázium is szép eredményeket ért el Szikora Judit tanárnővel. Az újabbnál újabb iskolareformok azonban nagymértékben csökkentették a KMV nép-

szerezítőinek számát. Végül szinte mi maradtunk, de igen népes csoportot képezve a Pedagógiai Szakközépiskola, majd gimnázium. Az idei rendezvényünkön, március 23-án, az Újvidéki Színházban csak néhány tanuló lépett fel az Április 7-e Egészségügyi Középiskolából és a Karlócai Gimnáziumból (Szikora Judit tanárnővel).

Az újvidéki körzet fenntartása, éltetése nem kis feladat: követve a változó igényeket iskolarendszerünk labirintusaiban és a mostoha társadalmi körülmények között (az anyanyelvű tagozatok csökkenésével). Senki sem tudja, hogy a szervező tanárnak hány nappala és éjszakája szövődik az előkészületekbe. A szavak, írások tengerébe merülő pedagógust sokszor köszönti a hajnal, fárasztó munkájának egyetlen tanúja, „aki” jutalomként fényt hoz az életébe. A pedagógus jobb keze az önképzőkör, amely sajnos nem mindig lehet kéznél, a tagok elfoglaltsága miatt.

A versenyekről rendszeresen és reálisan tájékoztat az Újvidéki Ifjúsági Rádió, interjút is készít. Az Újvidéki Televízió olykor csupán néhány röpké perces jelentésében szól rólunk, főleg hangsúlyozva azt, ami negatív. Mindaddig az újvidéki körzet szerves részét képezte a becsei tartományi vetélkedőnek, évente átlag 7–8 díjjal. Ebből iskoláinknak minden alkalommal átlag 5 díj jutott, fellépőink közül többen értek el első helyezést. Tehetséges vers- és prózamondóink, s még kiválóbb tollforgatóink voltak. A korábbi nevek közül többen értek el első helyezést. Tehetséges vers- és prózamondóink, s még kiválóbb tollforgatóink voltak. A korábbi nevek közül csak néhányat idézek: Kocsis Erika, Krizsán Erika, Engler Éva, Tóth Gábor, Jódal Kálmán, Faragó Attila, Száz Márta, Baranyi Szilvia, Acsai Éva, Bencsik Angéla stb. Sokan közülük a jelenben a szabadkai vagy az újvidéki Pedagógiai Akadémia (főiskola), a Színművészeti Akadémia, Magyar Tanszék hallgatói vagy végzősei, illetve immár tanárok, tanírók, óvónők; mások sajtónk szerkesztőségeiben dolgoznak, több lapban is publikálják műveiket. Ennek eléréséhez bizonyára hozzájárult a mi sokrétű önképzőköri tevékenységünk is, a diákoknak a KMV-n való részvétele is.

Rövid beszámolómat nem szántam dicshimnusz, csupán visszatekintésnek a 25 éves KMV múltjába. A nehézségek ellenére együtt éltesük és örizzük e nemes rendezvényt, melynek léte elsősorban a diákoktól és a magyartanároktól függ.

P. BERÉNYI Ilona, tanárnő